

MOKSLO METAMS BAIGIANTIS, GIMNAZISTAI KALBINA DIREKTORIŲ

Kokia Jūsų nuomonė apie švietimo įstaigų reitingavimą?

Reitinguoti bendrojo ugdymo įstaigas – sudėtingas dalykas. Jeigu kas surastų vieną sistemą, būtų gerai, bet kiekviena švietimo įstaiga tokia skirtinga, tad surasti bendrą vardiklį neabejotinai nepavyksta. Visada sakau, kad kai gerai atrodo „Reitingų“ žurnale, norisi juo mosuoti, o kai rezultatai blogesni – tada aiškini, kad sistema bloga. Manau, kad daug objektyviau būtų naudoti Nacionalinio egzaminų centro duomenis lyginant mokyklas pagal Valstybinių brandos egzaminų pasiekimus. Iš kitos pusės šandienai reitingai neatspindi ugdymo visapusiskumo (mokinių pasiekimų meno, sporto, jaunųjų mokslininkų, brandos darbų rašymo srityse). Jeigu būtų įtraukti šie rodikliai, neabejotinai mūsų vieta „Reitingų“ žurnalo klasifikacijoje pakiltų keliomis pozicijomis. Manau, kad reitingas, kad ir kokie netobuli jie būtų, reikėtų laikyti vienu iš subjektyvių „pasimatavimo“ būdų ir iš rezultatų padaryti tam tikras išvadas, kurios padėtų augti ir tobulėti.

Ar tas, kuris bent iš vieno egzamino gauna šimtą balų, ištis yra geras mokyns, ar egzaminų rezultatai yra vien atsiktiktinis rodiklis?

Nemanyčiau, kad egzaminų rezultatai yra atsiktiktinis dalykas. Taip, klaidos galimybė yra, bet jau dešimtmetį analizuodamas mokinių brandos egzaminų rezultatus matau, kad didelių atsiktiktinumų nebūna. Beje, kasmet gaudami VBE rezultatų analizę pastebime, kad daugelis mūsų mokytojų metinių įvertinimų atitinka egzaminų rezultatus. Šimtuko labiau reikia išoriniam mokyklos vertinimui.

Visada džiugu, kai mokiniai gauna aukščiausius įvertinimus, bet gautas šimto balų įvertinimas nenulemia žmogaus gyvenimo. Turiu pastebėti, kad absoliutūs šimtukininkai dažnai nebūna gyvenime ir studijose „sėkmės džentelmenai“.

Ar pritariate minčiai, kad aukšti rezultatai galimi tik esant šiltam bendradarbiavimui tarp mokinio ir mokytojo?

Pritariu šiai minčiai. Visada daug geresnių rezultatų bus pasiekta bendradarbiaujant mokytojui ir mokiniui. Pasikartosiu – visi mūsų gimnazijoje vykdyti išoriniai tyrimai rodo, kad geras mūsų mokinių ir mokytojų santykis yra mus iš kitų išskirianti vertybė. Dėl to džiaugiuosi ir dėkoju mūsų mokytojams ir mokiniams.

Ar gimnazijoje pakankamai ugdoma tautinė savimonė?

Aš visada sakau, kad gimnazija neturi tik mokyti. Ji turi auginti Valsybės žmogų. Geriausias to pavyzdys – tarpukario Lietuvos mokytojai. Manau, kad jų pamokose skiepijama meilė Tėvynei lėmė, kad šandien galime didžiulis pokario rezistencija. Juk didžioji dalis jaunimo nuėjo į mišką, vedami savo mokytojų! Kaip ugdoma gimnazijoje tautinė savimonė, galite spręsti Jūs. Aš tik džiaugiuosi, kad naujai atėję mokytojai pastebi, kad patriotizmo dozė mūsų gimnazijoje labai jaučiama. Vien asamblyje kas mėnesį giedamas himnas, Chorų karai, žygiai partizanų takais, kelerius metus organizuojamas renginys „Partizanų šūvių aidais“, susitikimai su asmenybėmis... Taip pat labai svarbus dalykas ugdyti tautinę savimonę kiekvienoje pamokoje...

Mokyklos bendruomenė lydi abiturientus.

Ar LSMU gimnazija ne tik moko, bet ir ruošia gyvenimui, ateičiai?

Manau, kad pagrindinis mokyklos tikslas ir turi būti ne tik mokyti ir išmokyti mokyti visą gyvenimą, bet ir paruošti kartu su tėvais jauną žmogų gyvenimui. Tikriausiai taip greitai besikeičiančiame pasaulyje labai nelengva pasakyti, kokių profesijų po dvidešimt metų reikės šandieniam moksleiviui. Pasiruošti prisitaikyti prie greitai besikeičiančių aplinkybių reikia jau šandien mokyklos suole. Juk čia padedamos pamatinės vertybės ir jų liudijimas savo pavyzdžiu yra labai svarbus besikeičiančiame pasaulyje.

Ar mokinių vardus specialiai mokotės, ar prisimenate?

Iš prigimties turėjau gerą atmintį. Besimokydamas mokykloje ją lavinau išmokdamas daugybę tekstų atmintinai (dėkingas Pakruojo vidurinės mokyklos mokytojams, kurie mane beveik kiekvieną šeštadienį

„užkeldavo“ ant scenos deklamuoti, vesti renginius), tad, dar praleidęs apie 10 metų humanitarinių ir socialinių mokslų studijose, mokinių vardus nesunkiai įsimenu. Tikrai jų specialiai nesimokau. Ne vieną kartą esu skaitęs klasių mokinių sąrašus, jei penktoką pamatau dažnai, klausiu jo vardo, be to, per mokslo metus pasirašau daugybę dokumentų su Jūsų vardais ir pavardėmis. Ir dar vieną dalyką pasakysiu – gerus darbus gerai įsimenu, o blogus dalykus greitai pamirštu.

Ar pasodinsime gimnazijos kiemelyje raudoną klevą, kad rudenį praneštų, eglę, kad galėtume kasmet tą pačią puošti, ir sakurą – vyšnią, kad pasi-džiaugtume pavasariu?

Laikau tokios taisyklės – jei negali ko nors gerai padaryti, geriau nedaryti. Medžiai, kuriuos Jūs išvardinate, gali būti pasodinti, bet tada, kai žinosime, kad toje vietoje viskas sutvarkyta. Dabar tiksliai nežino-

Visur spėjantis Karolis Orlauskas, abiturientas, kalbinęs ne vieną LSMUG darbuotoją

me, kur jie galėtų augti, o nukirsti pasodintą medį tikrai nesinori. Dar neturime gimnazijos fasadinės pusės teritorijos sutvarkymo projekto, tad sodinti chaotiškai tikrai nesinori.

Kada džiaugsimės kiemeliu?

Mes daug greičiau renovavome gimnazijos fasadą, negu įrengsime vidinio kiemo aikštelę. Akylesni tikriausiai pastebite, kad jau atkeliavo aikštelės danga. Visi darbai, kurie numatyti, turėtų būti padaryti prieš naujųjų mokslo metų pradžią. Atrodo, kad biurokratių kliūčių jau nebėra.

Ar Jūs taip pat laukiate vasaros atostogų kaip ir mes?

Patikėkite, kaip kiekvienas dirbantis žmogus labai laukiau atostogų ir tikiuosi, kad prasidėjęs remontas man jų nesutrukdys. Nors iš patirties žinau, kad per visą darbo šioje gimnazijoje laikotarpį jų visiškai išnaudoti nepavyksta.

Karolis Orlauskas, IV g. C

Penktokai veda abiturientus į Paskutinę pamoką.

Ačiū Jums, Sandra!

Mus palieka penkta LSMUG laida.

DABAR RUOŠIAMĖS VAŽIUOTI UŽKARIAUTI EUROPA!

Vieną lietingą vasaros dieną su-
laukęs gimnazijos direktoriaus
skambučio nuoširdžiai nustebau. Juk
pabaigiau mokyklą tik prieš metus,
o dabar jau atsirado galimybė išban-
dyti save neformaliojo švietimo mo-
kytojo kėdėje. Ilgai nesvarstęs nu-
sprendžiau priimti šį iššūkį ir dabar
beveik pasibaigus mokslo metams
galiu įsivertinti, kaip man sekėsi
perduoti savo idėjas moksleiviams
ir dirbti kartu su Mokinių mokomo-
siais bendrovėmis Lietuvos *Junior
Achievement* verslumo programoje.
Pirmiausia supratęs, kiek reikia
ruoštis kiekvienai pamokai, pajutau
dar didesnę pagarbą visiems moky-
tojams. Šaunu yra turėti daug įvairių
idėjų, tačiau suplanuoti jų išdėstymą,
struktūruoti medžiagą ir ją perteikti
pagal individualius mokinių poreikius
nėra lengva užduotis. Tad supratau,
kad iš mokinio perspektyvos tikrai
sudėtinga suprasti, kiek daug ne
pamokų metu dirba mokytojai.
Metų eigoje išsiskyrė dvi bendrovės –
„Bioras“ (gaminanti naujos kartos oro
gaiviklius) ir „EkoPeral“ (gaminanti
daugkartinio naudojimo maišelius iš
antrinių žaliavų), kurios atsižvelgė į
Jungtinių Tautų Darnaus vystymosi
tikslus ir nusprendė savo idėjomis
spręsti neatsakingo vartojimo ir plas-
tiko taršos problemas. Buvo smagu
matyti, kaip verslai vystosi, mokiniai
pritaiko teorines žinias praktikoje ir
metų eigoje savo iniciatyvumu randa
išradinių būdų tobulinti savo produk-
tus, juos reklamuoti ir didinti parda-
vimus. Turbūt vienas iš nerašytų šio
darbo privalumų – stebėti moksleivių
visapusišką augimą metų eigoje.
Sunkus MMB darbas tikrai atspirko,
nes „Bioras“ tapo pačia geriausia
mokinių bendrove visoje Lietuvoje
ir reprezentuos mūsų gimnaziją,
miestą ir šalį geriausių Europos *Junior
Achievement* MMB konkurse *Com-
pany of the Year competition*, kuris
vyks liepos 3–5 d. Lilyje, Prancūzijoje.
Europos konkurse varžysimės su
geriausiomis kitų valstybių mokinių

„Bioras“ tapo pačia geriausia mokinių bendrove visoje Lietuvoje.

bendrovėmis verslo prezentacijų
sekcijoje, bendraudami prie stendo
mugėje ir interviu su didžiausių
Europos įmonių vadovais metu. Šis
pripažinimas reiškia tai, jog nešime
Lietuvos vėliavą tarptautinėje erdvėje,
tačiau tai taip pat reiškia, jog laukia
itin darbingas birželio mėnuo, kurio
metu reikės parengti verslo ataskaitą,
prezentaciją, patobulinti produktą,
siekti dar didesnių pardavimų ir pasi-
ruošti išvaizdų stendą mugėi.
Visi šie laimėjimai ir darbas, kurio
reikėjo jiems pasiekti, augino ir mane
patį. Supratau, jog mokytojo darbas
ugdo atsakingumą, emocinį intelektą
ir neabejotinai kūrybiškumą. Todėl
esu laimingas, kad mokykla toliau pa-
deda man tobulėti ir tuo pačiu metu
suteikia sąlygas įgalinti mokinius kurti
ir įgyvendinti savo idėjas. O dabar
ruošiamės važiuoti užkariauti Europą!

**Justas Daujotas, pripažintos
geriausia Lietuvoje MMB „Bioras“
vadovas**

MOKSLININKAI – MOKYKLOMS

Tikslas: populiarinti STEAM mokslus ir tyrėjo
profesiją.

Laikas: gegužės 6 d. – birželio 14 d.

Aprėptis: 100 mokyklų Lietuvoje.

Eiga

I dalis. Gegužės pradžioje startuoja 1,5 mėn.
trukmės STEAM viešinio projekto viename
iš didžiųjų naujienų portalų. Viena iš sudeda-
mųjų turinio dalių – 10 vaizdo įrašų iš skirtingų
mokyklų ar mokslo centrų, kur žinomi mokslin-
inkai veda mokiniams pamokas. Jie skelbiami
ir socialiniuose tinkluose. Portale skelbiamos
ir publikacijos šių vaizdo įrašų pagrindu, taip
pat publikacijos apie kūrybišką mokyklų patirtį
mokant STEAM, apie pamokas gamtoje. Kartu
portale vyksta mokinių nuotraukų konkursas,
kaip jie įdomiai mokosi STEAM. Vaizdo įrašai
ir rubrika ženklina ŠMSM ir visų į projektą
įsitraukusių aukštųjų mokyklų logotipais.

II dalis. Mokyklose lankosi mokslininkai, kurie
veda įdomias STEAM mokslų pamokas. Jos gali
vykti mokyklos klasėje, laboratorijoje, salėje,
lauko klasėje, gamtoje. Taip pat mokiniai gali
būti pakviesti ir į mokslo centrus ir ten susipa-
žinti su mokslinė veikla, patys atlikti eksperi-
mentus.

Džiaugiamės. Mums pasisekė. Gegužės 28 die-
nā mūsų 5c klasės mokiniai dalyvavo progra-
moje „Mokslininkai – mokykloms“.

**LSMU gimnazijos biologijos mokytoja
Elena Juotkienė**

Jaunieji 5c mokslininkai.

LSMUG IR VDU AZIJOS STUDIJŲ CENTRO DRAGONŲ AKADEMIJA BENDRADARBIAVIMAS

LSMU gimnazijos mokiniai prisijungė
prie testinio projekto „Via gyvenimui“. Gegužės 17 dieną kartu su
VDU Azijos studijų centro Drakonų
Akademija organizuota ekskursija
„Sugiharos kelio“ turistiniu marš-
rutu pajudėjome Kauno gatvėmis.
Į šį maršrutą buvo įtrauktos su šia
istorine asmenybe bei su Japonija
susijusios vietos. Tarp jų Kauno ge-
ležinkelio stotis, Sugiharos muziejus,
Metropolio viešbutis (čia Sugihara
išdavinėjo visas), P. Mažylio gim-
dymo namai (juose gimė Sugiharos

sūnus Harukis), Azijos studijų cen-
tras. Mūsų mokiniams buvo suteikta
galimybė susipažinti bei geriau pa-
žinti šią svarbią istorinę asmenybę
Ch. Sugiharą. Miela buvo susipažinti
ir pabendrauti su iš Japonijos at-
vykusiais ir VDU studijuojančiais
japonų studentais, kurie mielai prisi-
jungė prie grupės.

Jau rugpjūčio mėnesį sulauksime
svečių iš Japonijos Shonan Gakuen
mokyklos. Tikimės smagaus bendra-
vimo ir bendradarbiavimo.

Dailės mokytoja Jolita Grabliauskaitė

Ch. Sugiharos muziejuje.

LSMU GIMNAZIJO AŠTUNTOKAI LAIKĖ DELF EGZAMINĄ

DELF rezultatais džiaugiasi 8a mokiniai.

Kovo ir gegužės mėnesiais LSMU gimnazijos aštuntokai laikė DELF egzaminą, kurį organizuoja Prancūzų institutas. Gauti sertifikatai yra atpildas už darbą ir oficialus pripažinimas, jog visi įveikė europietiškojo standarto prancūzų kalbos A2 lygio kartelę. Šis egzaminas – svarbus žingsnis

į priekį, žinant, jog dauguma jų ateinančiais mokslo metais pradės mokytis *Label France Education* klasėje. Šioje klasėje jiems teks papildomai mokytis istorijos ir geografijos, kurios bus dėstomos prancūzų kalba. Pagrindinis uždavinys – per mažiau

nei dvejus metus pasirengti laikyti sudėtingą B1 prancūzų kalbos lygio egzaminą, kuris leistų jiems laisvai komunikuoti prancūziškai ir ateityje tėti studijas ar dirbti prancūzakalbėse šalyse.

Prancūzų kalbos mokytojas
Benjaminas Speelmanas

LSMU GIMNAZIJO TEATRO TRUPĖ – KANADOS PUBLIKOS NUMYLĖTINĖ

Mūsų „Baimė“, tiksliau pasakius baimės, buvo suprastos ir išgyventos.

Sakoma, savame krašte pranašų nebūsi, bet kaip gera pasimatuoti svetimą rūbą ir sulaukti pripažinimo tolumoje ir nepažintoje Kanadoje! Kovo 15–17 d. LSMU gimnazijos prancūziško teatro trupė, kurioje šiais metais vaidina ir keturi VDU teatrinio meno programos studentai, buvo pakviesti pasirodyti Trois-Rivieres mieste vykstančiame kasmetiniame festivalyje.

Trois-Rivieres yra 110 000 gyventojų turintis Kvebeko provincijos miestas.

Pats Kvebekas, kaip žinia, yra prancūzakalbė, didžiausia pagal plotą provincija Rytų Kanadoje. Dėl savo prancūzų kalbos ir kultūros Kvebekas sudaro savarankišką Kanados tautą, kurios gyventojai ambicingai pasisako apie atsiskyrimą nuo Kanados ir savarankiškos valstybės įkūrimą. Pažymėtina, kad visi Kvebeko gyventojai kalba prancūzų kalba, kuri ganėtinai skiriasi nuo Europos prancūzų, tad gimnazistams tai buvo puiki pažintis su lingvistiškai modifikuota kalba, kurios jie intensyviai mokosi gimnazijoje.

Vykdami į festivalį nerimavome – ar bus išgirsta mūsų žinutė, ar BAIMĖS, valdančios mus, yra tokios pačios, ar mums rūpi tie patys dalykai, mes daugiau panašūs ar daugiau skirtingi?

Teatras malšina alkį, tik ar žmonės alkani tų pačių dalykų? Po pasirodymo neliko abejonių – teatras, kur jis bebūtų, Lietuvoje ar Kanadoje, – bendraminčių vieta, kur dar gyvas idealizmas, kur veiksmai ir žodžiai pranoksta mūsų gyven-

miškas patirtis, vieta, kurioje matome tai, kas nematoma... Mūsų „Baimė“, tiksliau pasakius baimės, buvo suprastos ir išgyventos, jos universalios, o žmonės, kokie atstumai juos besikurtų, visur yra tiesiog žmonės.

Dėkojame visiems, padėjusiems mums išvykti į Kanadą. Dėkojame Prancūzų institutui Vilniuje, dėkojame LSMU gimnazijos direktoriui ir administracijai, visiems, parėmusiems mus kad ir vienu geranoriškai paaukodu euru.

LSMU TRSC tarptautinių projektų koordinatore
Ingrida Krasauskienė

PIRMOJI UŽDANGA 2019

ŽMONĖS NEKURIA TEATRO, TEATRAS KURIA JUOS...

LSMU gimnazijos trupė festivalio „Pirmoji uždanga“ nugalėjoja.

Balandžio 10 ir 11 dienomis LSMU gimnazija gyveno prancūziško teatro festivalio „Pirmoji uždanga“ dvasia. Festivalis, kuriame laukiame visi, šurmuliavo VDU teatro erdvėse. Jaukus, pompastikos atsisakęs renginys buvo paprastas ir nepaprastas vienu metu. Teatras visada yra magija, teatrą renkasi žmonės, kuriems reikia ne tik pramogos, bet ir gilesnės prasmės, kurie be rampų šviesos tiesiog neišsivaizduoja savo būties. Šiais metais festivalyje dalyvavo 8 trupės iš Lietuvos: Alytaus Adolfo Ramanausko-Vanago, Varėnos „Ryto“, Panevėžio Kazimiero Paltaroko, Šeduvos, Palangos senosios gimnazijos, Kauno Jurgio Dobkevičiaus, KTU gimnazijos ir LSMU gimnazijos prancūziško teatro trupės. Festivalio metu gimnazistams tradiciškai pasiūlomos kūrybinės

veiklos, vadinamosios atelė, kurias veda profesionalai – šiais metais gimnazijai talkino trys prancūzai Olivje Morer, Clotilde Solange Rigaud ir Hugo Caicedo. Komisijos, kuriai pirmininkavo Kauno dramos teatro aktorius Sigitas Šidlauskas, sprendimu, nugalėtojų laurais šiais metais atiteko šeiminkams – LSMU gimnazijos trupei. Jiems atiteko ir Publikos prizas, tad auditorijos ir vertinimo komisijos nuomonės šį kartą neišsiskyrė. Antroje vietoje liko Kauno KTU gimnazija, trečioji vieta – Panevėžio Kazimiero Paltaroko gimnazistams. Bet tikroji prasmė glūdi ne prizuose ir nominacijose, ne trijose minutėse šlovės – nugalėjo visi, kas stovėjo scenoje, tai jų pasirinkimas, jų gyvenimas ir jų pergalė.

LSMU TRSC projektų koordinatore
Ingrida Krasauskienė

SĖKMINGI MUZIKOS METAI

Mokslo metai jau finišo tiesioje ir labai norėčiau pasidžiaugti mūsų gimnazijos gabiais mokiniais. Kai gimnaziją palieka abiturientai, vis pagalvoji, o kas dabar, ar bus kas pakeis mūsų mylimus ir gabius dvy-

liktokus? Kas pakeis Gustės balsą, ar turėsime dainuojančių vyrų? Nerimas tikrai nepasitvirtino. Aš labai džiaugiuosi naujais prie muzikos prisiliečiančiais vaikais, atrandu vis naujų talentų, o jų tiek daug. ► 4 p.

Tarptautinis konkursas Latvijoje, II g. A mokinės Gintarė Antanavičiūtė ir Elzė Raubytė.

SĖKMINGI MUZIKOS METAI

◀ 3 p.
Šiomet metai ypatingi. Gustė Zak-šauskaitė išbandė save jau ir televizijos projekte „Lietuvos balsas“, taip pat labai noriu pasidžiaugti mišriu chorą „Ave musica“, kuris šiomet atsinaujino prisijungus naujiems nariams ir jau yra puikiai įvertintas respublikinės vertintojų komisijos. Labai džiaugiuosi savo nuostabiu II-III gimnazijos klasių ansambliu, kuris visuose konkursuose gavo aukščiausius apdovanojimus. Šiomet atradome naujus talentus: I g. B klasės Kamilė Biliūtė renginyje „Garso injekcija-2019“ gavo „Metų proveržio“ nominaciją, jos kūryba džiugino ne vieną klausytoją. I g. C klasės mokinė Ieva Aleknaite mus nustebino savo nuostabiu vokalu prancūzų konkurse ir laimėjo II vietą respublikoje, labai gražus vokalas skleidžiasi ir II g. A klasės mokinės Gintarės Antanavi-

čiūtės lūpose. Na, o II g. A moksleivė Elzė Raubytė tiesiog atsivėrė visu gražumu. Jos balsas dieviškas ir, manau, kad dar ne kartą mus džiugins. Vos keletą mėnesių padainavusi, ji jau skina laurus tarptautiniuose konkursuose. O kur dar mūsų nuostabioji dainuojamosios poezijos atstovė III g. Gerda Kalvaitytė – jai nebuvo lygių kūrybos konkurse „Mano daina“ bei respublikiniame dainuojamosios poezijos konkurse Vilniuje. Na, kaip nesidžiaugti, kai uždainuoja vaikinai. Mūsų III g. B Kristupas Morkūnas puikiai pasirodė Tarptautiniame konkurse „Muzikos talentų lyga“ ir užėmė pirmąją vietą. Na, ir dar viena džiuginanti naujiena – mūsų nuostabi kūrėja, pripažinta kompozitorė, muzikos olimpiados III vietos laimėtoja Ieva Raubytė (II g. A) pakviesta kaip viena iš geriausių respublikos jaunųjų kūrėjų atvykti

Mišrus jaunimo choras „Ave musica“ koncertuoja LSMU.

į Druskininkuose vykiantį jaunųjų kompozitorių plenerą. Galėčiau vardinti ir vardinti dar daug puikių pasirodymų, bet drįsiu pasakyti viena – LSMU gimnazija turi labai daug

talentingų vaikų. Kartais pagalvoju, kad kuriantys, dainuojantys, grojantys vaikai spėja visur, jie puikiai komunikuoja, jie auga nuostabūs kaip žmonės ir gyvenime jiems tikrai sek-

sis, nes jie labai aktyvūs, kūrybingi ir nieko nebijo. Muzika gyvenime tik padeda ir tikrai netrukdo. Mylėkite muziką, vaikai, jums tai padės.

Muzikos mokytoja Giedrė Druskienė

„TAKOS KAIMO“ IZRAELITŲ VIEŠNAGĖ LSMU GIMNAZIJOJE

Svečiai iš Izraelio.

Ar prisimenate mūsų pasakojimą apie kelionę, kurią, jei būčiau gidė, siūlyčiau tiems, kurie yra pavargę nuo spindesio, nori prisiminti, ką reiškia bendravimas bei bendradarbiavimas, ir nori pasikrauti energijos, kuri pulsuoja šių izraelitų dainose ir šokiuose? Kelionę į Taikos kaimą, kuriame ar netoli jo gyvena beveik 3000 juodaodžių izraelitų, tikinčių, jog yra antikinės Izraelio teritorijoje gyvenusios genties palikuonys. Mes ir vėl susitikome! Tik šį kartą ne dykumoje esančiame mieste Dimonoje, o čia pat – Kaune, Lietuvoje.

Kovo 17–20 dienomis Izraelyje įsikūrusios „Taikos kaimo“ bendruomenės nariai svečiavosi Lietuvoje ir nors jų taip norėto sniego per visą laiką nebuvo, tačiau stengėmės, jog viešnagė jie prisimintų tikrai ilgai. Labai džiaugiamės, jog jau pirmąjį izraelitų vizito rytą gimnazijos asamblyje sulaukėme dar vieno garbingo svečio. Pasisveikinti su LSMUG mokiniais bei pasveikinti į Lietuvą atkeliavusius „Taikos kaimo“ narius atvyko Izraelio ambasadorius Amiras Maimonas, kuris vietoje nuobodžių ir ilgų kalbų pasirinko nestandartinį būdą ir po trumpo įžanginės kalbos susirinkusius mokė dainuoti dainą hebrajų kalba. Šia dainą oficialiai pradėjome mūsų visos savaitės tarpkultūrinę kelionę. Kartu su svečiais pažinome Kauną – lankėmės „Kaunas 2022“ ofise, dalyvavome orientaciniame žaidime mūsų miesto gatvėmis, lankėmės

IX forte bei Vytauto Didžiojo karo muziejuje. Būdami gimnazijoje svečiai ne vien susipažino su mūsų mokiniais, bet ir dalyvavo pamokose, gamino lietuviškus veganiškus patiekalus (tik primenu, jog visi šios bendruomenės nariai yra veganai) bei pristatė Izraelį, bendruomenę ir savo energingais šokiais išjudino kiekvieną, buvusį salėje. Vieną dieną skyrėme savanorystei, kuri ir yra tarptautinės apdovanojimų programos „DofE“, per kurią ir užmezgėme ryšius su Izraeliu, pagrindas: dirbome Kauno botanikos bei Kauno zoologijos soduose. Atrodo, jog 4 dienos yra itin trumpas laiko tarpas, tačiau paskutinį vakarą Kaune, lietuvių kultūros pristatymo vakaro metu, įsitikinome, jog šių dienų užteko, kad jaunimas susibendratų. Smagi lietuvių liaudies šokių pamokėlė peraugo į tikrą šokių vakarą su muzika, dainomis, šokiais bei nuoširdžiais pokalbiais. Jau kitą rytą, prieš skrydį atgal į Izraelį, tiek perkeltine, tiek tikrąja šių žodžių prasme, svečiai į Lietuvą pažvelgė plačiau: vykdami į Vilnių užsukome į Trakus, o Lietuvos sostinėje ne vien vaikščiojome po į Unesco paveldo sąrašą įtrauktas senamiesčio gatveles, bet ir apsilankėme „Telia Nemuziejuje“ bei prie prezidentūros įsikūrusiame Valstybės pažinimo centre. Dieną užbaigė oro uoste apsikabindami bei viltingai sakydami ne viso gero, o iki pasimatymo! Kad ir kiek kalbėtume apie pačią programą, jos turinį, kultūrinių mai-

nų esmė – ko jų metu išmoksta ir ką patiria mūsų mokiniai, o apie tai plačiau gali kalbėti tik jie patys:

Man mainai su Izraeliu prasidėjo kaip spontaniška kelionė į užsienį, o tapo begale naujos patirties: naujos kultūros pažintimi ir pasaulėžiūros plėtimu. Manau, kad yra be galo svarbu pamatyti, kaip gyvena moksleiviai kitose šalyse, o ne vien Jungtinėse Amerikos Valstijose ar Didžiojoje Britanijoje, kurių atspindžius kasdien matome žinių sraute. Bendros veiklos su izraelitais man įrodė, kaip gali skirtis bei kuo yra panašios kultūros.

III g. B kl. mokinė Rūta Cyrolytė

Aš ir mano namuose gyvenęs izraelietis sutarėme gerai, o įvairūs įspūdžiai ir įdomios pažintys padarė šią draugystę dar stipresnę. Izraeliečiai dalyvavo daugybėje veiklų: zoologijos sode gamino žaislus gyvūnams, dalyvavo orientaciniame žaidime po Kauno senamiestį ir stengėsi ištrūkti iš pabėgimo kambario. O vakarais, grįžę namo po visų turiningų, bet varginančių veiklų, ramiai žiūrėdavome filmus ar mokėme vienas kitą kortų žaidimų.

I g. C klasės mokinė Viktorija Butkutė

Baigdama galiu iškelti tik retorinį klausimą – o gal kitais mokslo metais susitiksimė vėl?

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja Sandra Gaučiūtė

PUIKI IDĖJA PASIMOKYTI KAUNO ISTORIJOS KITAIP

Gegužės 17 dieną, lydimi visuomenininko Ovidijaus Jurkšos, neformaliojo švietimo skyriaus vedėjos Sandros Gaučiūtės bei anglų kalbos mokytojos Aušros Budrienės, mes, LSMU gimnazijos mokiniai, dalyvavome dviračių žygyje, kuriame nukeliauome apie 30 kilometrų. Šio žygio metu aplankėme I, II ir III fortus, įgavome prasmingų žinių apie Lietuvą bei Kauną, vaikščiojome tais pačiais keliais ir tuneliais, kuriais kadaise vaikščiojo fortuose gyvenę kariai. Ovidijus Jurška mums pateikė ne tik įvairius istorinius faktus, bet ir papasakojo keistas bei gąsdinančias legendas apie tuneliuose gyvenančius vaiduoklius. Žygi baigėme

III forte, kur mūsų laukė šikšnosparniai ir karšta arbata. Važiuodami šiuo maršrutu minėjome ir tą savaitgalį vykusį Kauno gimtadienį. Per tas kelias valandas, praleistas važiuojant dviračiu ir tyrinėjant fortus, pamatėme ir išmokome tai, ko dar tikrai ilgai nepamiršime ir ko sėdint klasėje neįmanoma nei pamatyti, nei išmokti. Todėl kviečiame visus būti aktyvius ir dalyvauti kitais metais vykstančiame žygyje bei visuose Mokinių tarybos inicijuojamuose renginiuose. Būtent MT ir jos vadovai Sandrai dėkojame už šią puikią idėją paminėti Kauno gimtadienį bei pasimokyti Kauno istorijos kitaip.

Eglė Budrytė, I g. A

Net nežinojome, kad ir Kaune yra didelių akmenų.

MANE JUDĖTI PIRMYN SKATINA VAIKŲ ŠYPSENOS

Trumpai apie mane:

Amžius: 29 metai. **Gimtasis miestas:** Plungė

Išsilavinimas: Visuomenės sveikatos bakalaurs (LSMU), Visuomenės sveikatos vadybos magistras (LSMU), Pedagogo kvalifikacija (VDU).

Pomėgiai: mokytis kažko naujo – šiuo metu savarankiškai mokausi portugalų kalbos, bandau geriau pažinti paauglystės amžiaus tarpsnį (knygos, mokyklos). Mėgstu keliones, susitikimus su draugais, gaminti maistą, plaukioti, važiuoti prie jūros ir pasidovanoti sau gėlių.

Credo: Jeigu nori turėti tai, ko niekada neturėjai, teks daryti tai, ko niekada nedarei.

Kaip aš atsidūriau LSMU gimnazijoje?

Kai baigiau mokyklą ir reikėjo apsispręsti, kur stoti, jau tada kirbėjo mintis apie mokytojo profesiją, tačiau po 12 metų mokykloje labiau norėjosi iš jos pabėgti, nei vėl į ją grįžti, o ir pati profesija tuo metu neatrodė „kieta“. Tiesa, vis dėlto Pedagogikos studijos atsidūrė 3-ioje vietoje pasirinkimų sąrašė. Kadangi domėjausi biologija, žmogaus sveikata, mano dėmesį patraukė dar visai naujos Visuomenės sveikatos studijos LSMU, kur ir studijavau.

Vėliau čia baigiau ir magistrantūros studijas. Prisipažinsiu, nors daug kuo domėjausi ir įvairiuose darbuose man sekėsi puikiai, nesijaučiau, kad visiškai save realizuoju, buvo laikas, kai nežinojau, ką toliau veikti. Nusprendžiau, kad reikia sustoti ir išlipti iš vis besisukančio jūros kiaušytės rato. Tada netikėtai pradėjau

dirbti aukle, vėliau vaikų vasaros stovykloje – pasiūlymai sekė vienas paskui kitą. Aplinkiniai pastebėjo mano didžiulę meilę ir kantrybę vaikams, o aš – džiaugsmą mokytį ir padėti. Todėl tą dieną, kai gavau magistro diplomą, nebedvejodama pateikiau paraišką studijuoti Pedagogiką. Studijų metu atlikau praktiką LSMU gimnazijoje, o jai pasibaigus gavau pasiūlymą čia likti.

Ką man reiškia būti mokytoja?

Būti mokytoja man reiškia būti įkvėpimu bei geru pavyzdžiu vaikams. Darbo prasmė – šiandien klasėje dirbti su mūsų ateitimi, matyti, kaip jie tobulėja, o galbūt net keičia pasaulį. Mane pačią nuolat judėti pirmyn skatina vaikų šypsenos, jų susidomėjimas bei žingeidumas, gera linkme besikeičiantis elgesys.

Brigita Budriūtė

Brigita Budriūtė su kolegomis.

PADĖKA

Labai noriu padėkoti LSMU gimnazijai už galimybę čia augti ir įgyvendinti savo idėjas. Ačiū mokyklos administracijai už tai, kad mane pastebėjo ir manimi patikėjo. Ačiū mokytojai Elenai Juotkienei už vis besitęsiančią mentorystę, draugiškumą ir paslaugius kolegomis. Ir žinoma, dėkoju savo auklėtiniais, kurie mane ne kartą pradžiugino apkabinimais, gėlėmis, paliktais rašteliais, nuoširdžiais pokalbiais ir gražiais poelgiais. Jūs esate mano įkvėpimas.

PIRMIEJI METAI GIMNAZIJOJE

Išlaikius stojamąjį testą ir parodžius puikiais žinias, 2018 m. rugsėjo 1-ąją LSMU gimnazijos 1 g. klasių mokinių gretas papildė 21 naujas mokinys. Atėjome iš skirtingų Kauno mokyklų, turėjome savus lūkesčius bei baimes. Mokytojų ir klasės draugų dėka visos baimės greitai išnyko.

Mes buvome naujokai. Tai mums reiškė naują pradžią, naujus draugus, naujas žinias. Gana greitai įsiliejome į klasės veiklą, todėl ši savaitė išnyko iš kasdienio bendravimo

žodyno. Dabar, pasimokius jau beveik 9 mėnesius šioje gimnazijoje, jaučiamės jos dalimi. Per šį laiką susiradome naujų draugų, turėjome galimybę dalyvauti daugybėje skirtingų renginių, kurių gausa mus tikrai nustebino. Taip pat netikėti buvo ir tokie šilti mokytojų santykiai su mokiniais, jų noras visada padėti. Visi atėję jautėme didesnę krūvį nei anksčiau. Būtent mokytojų dėka prisitaikyti ir užpildyti atsiradusias žinių spragas buvo lengviau. Esame labai dėkingi visiems – mokiniais,

mokytojams, administracijai – už supratingumą, palaikymą ir puikų bendradarbiavimą. Labai ačiū kuratoriui Brigitai, kuriai šie metai taip pat buvo pirmieji, už rūpestį ir meilę, skirtą kiekvienam iš mūsų. Šie mokslo metai mums visiems buvo kupini iššūkių, naujovių ir netikėtumų. Džiaugiamės, kad esame LSMU gimnazijos bendruomenės nariais ir su nekantrumu laukiame kitų mokslo metų, tolimesnių kelionių bei renginių.

Eglė Budrytė, 1 g. A

Džiaugiamės tapę LSMU gimnazijos nariais.

TARPTAUTINIS UŽSIENIO KALBŲ IR VIDEO MENO KONKURSAKONFERENCIJA

„MES Z KARTA – ATEITIES VIZIJA“

Aš noriu, kad augtų kitokia karta: brandesnė už mus emociškai, laisvesnė, drąsesnė, labiau pasitikinti savimi, kūrybiškesnė, žodžiu, noriu, kad mokiniai pranoktų mokytojus, nes, manau, tai yra žmonijos pažangos esmė. Ir jeigu taip bus, o aš būsiu maža dalelė prie to prisidėjusi, galėsiu ramiai iškeliauti į amžinybę.

Dr. A. Landsbergienė

Konferencijos „Mes Z karta – ateities vizija“ komisija.

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto gimnazija, įgyvendindama tarpdalykinį kūrybiškumo poreikį, kartu su Kauno pedagogų kvalifikacijos centru inicijavo tarptautinį bendrojo ugdymo mokyklų 8–12 kl. mokinių ir jų mokytojų užsienio kalbų vaizdo filmų konkursą-konferenciją „Mes Z karta – ateities vizija“. Kaip gimė idėja organizuoti šią konferenciją? Atsakyti į šį klausimą pradėjus nuo to, kad paauglių kultūra ir jų kalba – tai viena iš mane dominančių sričių. Žinoma, kad paauglystės metai – tai periodas, kai jaunuoliai ypač rūpinasi, kaip jie atrodo juos supančiame pasaulyje todėl, kad išsaugotų savo identitetą. Prasidėjus trečiajam tūkstantmečiui, pasaulį išvydo jauniausia – Z karta. Jai priklauso vaikai, gimę nuo 2003 metų. Pagal kartų teoriją, Z atstovų daugės iki 2023-ųjų metų. Tai „Google“ karta, ji ieško informacijos,

domisi naujovėmis, visas jos laisvalaikis susijęs su kompiuterinėmis technologijomis. Z atstovai trokšta būti išskirtiniai kolektyve, nemėgsta prievartos, puikiai žino savo teises, bet dažnai pamiršta pareigas. Taigi mokslininkai ir pedagogai suka galvas, kokie bus šie užaugę Z kartos vaikai. Tikiuosi, kad ši trumpa Z kartos charakteristika padėjo suprasti užuomazgas apie konferencijos atsiradimą. Viena graži rudeniško penktadienio popietė gerdama kvapnią kavą vienoje iš Kauno senamiesčio kavinių su kolege Jovita papasakojau jai apie norą organizuoti užsienio kalbų ir video meno konferenciją. Net nepastebėjome, kaip greitai prabėgo laikas diskutuojant ir renkant tinkamą konferencijos pavadinimą. Atrodė padarėme labai daug, tačiau tai tik buvo maža dalelė didelės pradžios.

LIETUVOS IR NYDERLANDŲ KARALYSTĖS GIMNAZISTŲ RYŠIAI NUO ŠIOL BUS DAR GLAUDESNI

Šmintis byloja – ne visko išmokstama mokykloje. Pasaulis pažįstamas ne iš lėktuvų skrydžių, ne per televizijos kanalus, jį pažįstame tiesiog gyvendami kartu su kitais žmonėmis. Kiekviena kelionė yra tarytum kondensuotas gyvenimas, mokykla, kurioje nėra mokytojų, bet išmokstama daug. Savaitę prieš Velykas 35 LSMU gimnazistai ir 3 mokytojai svečiavosi „Dorenweerd“ kolegija Nyderlandų Karalystėje. Keliaujame ne dėl pramogos ar poilsio. Tai buvo atsakomasis bendro projekto vizitas. Olandai gimnazistai šiemet jau lankėsi Kaune, susipažino

su LSMU gimnazija, dalyvavo pamokose, vieną dieną praleido LSMU Karjeros centro organizuojuose užsiėmimuose, kuriuos vedė Farmacijos fakulteto dėstytojai. Olandai gyveno lietuvių šeimose. LSMU gimnazistai atsakomojo vizito metu apsilankė Wageningen universitete, kuris 14 kartą iš eilės pripažintas geriausiu savo srityje. LSMU gimnazijos ir „Dorenweerd“ kolegijos mainų projektas yra tęstinis. 44 jaunieji olandai ir 3 mokytojai jau pasirengę atvykti į Kauną rugsėjo mėnesį.

Ingrida Krasauskienė, LSMU TRSC tarptautinių projektų koordinatore

LSMU gimnazistai Wageningen universitete.

TARPTAUTINIS UŽSIENIO KALBŲ IR VIDEO MENO KONKURSAI-KONFERENCIJA „MES Z KARTA – ATEITIES VIZIJA“

◀ 5 p.
Nedelsdamos pateikėme konferencijos pavadinimą mūsų gimnazijos vadovybei, o, gavusios leidimą organizuoti renginį, labai apsidžiaugėme ir puolėme ruošti konferencijai. Mūsų renginys vyko dviem etapais: pirmajame etape visi dalyvių atsiųsti filmai buvo talpinami LSMU gimnazijos svetainėje, kurią sukūrė kolega IT mokytojas Kęstutis Budrevičius, „Skaitmeninis kinas“. Sveitinė peržiūra metu kiekvienas turėjo teisę balsuoti už patikusį video filmą. Antrajame etape balandžio 19 dieną LSMU VA Veterinarijos fakulteto Žalčio salėje vyko baigiamoji konferencija, kurioje mokiniai pristatė savo filmus. Konferencijos rėmėjai: LSMU gimnazija, JAV ambasada Vilniuje, KPKC, LAKMA, Lietuvos prancūzų kalbos mokytojų ir dėstytojų asociacija ir LDV. Konferencijos svečiai: Meghan Lockett, JAV ambasados Lietuvoje kultūros atašė, mokytoja Cristina Berry ir Fulbright programos studentė – mokytoja Veronica Pidduck iš Jungtinių Amerikos Valstijų. Konferencijos pradžioje visus maloniai nuteikė LSMU gimnazijos mokinių Kamilės Biliūtės, Ievos Aleknaitės ir Gustės Bajarkevičiūtės

atliekamos dainos anglų ir prancūzų kalbomis. Mergaitės parengė mūsų kolegę muzikos mokytoja Giedrę Druskienę. Šilta sveikinimo žodį tarė gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys. Renginyje kalbėjo Meghan Lockett, JAV ambasados Lietuvoje kultūros atašė, ir bendradarbiaujanti su Švietimo ir mokslo ministerija bei JAV ambasada Vilniuje lektorė Cristina Berry. Ji į konferenciją susirinkusiems mokytojams ir mokiniams skaitė paskaitą, parengtą kartu su mokytoja Veronica Pidduck, apie Z kartos vaikus, jų panašumus ir skirtumus lyginant su ankstesniųjų kartų vaikais. Salėje žaidė graži pavasarinė nuotaika, pavasario gėlių žiedai skleidė aromatą, nuostabusis tortas, konferencijos puošmena, puikavosi ant stalo laukdamas savo eilės būti pagirtam. Filmų kūrėjai pristatydami savo filmą demonstravo puikią anglų kalbą, lankstumą, bendravo su auditorija ir komisija, o kiekvieną pristatymą lydėjo aplodismentai. Visos kūrėjų grupės buvo išskirtinės ir nepakartojamos, nes tik patys sumaniausi ir kūrybiškiausi galėjo sukurti video filmą užsienio kalba. O jų buvo daug – net iš dvidešimties geriausių Lietuvos ir užsienio mokyklų, tarp jų

ir LSMU gimnazija. Sulaukėme dalyvių net iš trijų Vilniaus gimnazijų. Džiugu, kad į konferenciją atvyko ir pristatė savo video filmą buvęs LSMU gimnazijos mokinys Patrickas Jensen Hansted. Dabar jis mokslų semiasi Danijos Viborg Katedralskole mokykloje, bet išliko toks pat, kaip pas mus buvo – komunikabilus, draugiškas, paslaugus, visada pasirengęs priimti naujus iššūkius. Negalima būtų nepasigirti ir mūsų šaukais aštuntokais, kurie nepabūgę darbo sukūrė šaunius video filmus ir buvo per plauką nuo prizinių vietų. Tai Nojus Kumpauskas, Titas Ignatavičius, Bernardas Gončaras, Juozas Balčikonis, Rokas Kiškionis, Marco Righetto ir Jokūbas Venckūnas, Benas Bielinis, Adomas Katilius, Simonas Katilius, Liepa Miniauskaitė ir Jogailė Gražulytė. Baigus pristatyti filmus, komisijos nariai Cristina Berry, Kęstutis Budrevičius, Andrius Kuričius ir Benjaminas Speelmanas, susumavę visus balsus, paskelbė nominantus. Nors nuotaika buvo puiki ir dalyviai dailios šypsenomis, jaudulys ir noras nugalėti buvo begalinis, tačiau dalyvių buvo daug, o prizinės vietos tik trys. Taigi pirmą vietą atiteko filmui „Cassette“ (Kauno Saulės gimnazija),

Tortas Z kartos konferencijos puošmena.

antra vieta – „Vision for the Future“ (Kauno Saulės gimnazija) ir trečia vieta – „Lit Future“ (Kaišiadorių rajono Kruonio gimnazija). Šiems trims nugalėtojams atiteko nuostabių LSMU gimnazijos ir Amerikos ambasados prizai. Džiugu, kad mūsų gimnazija apdovanojo visus konferencijos dalyvius padėkomis ir dovanėlėmis ir pavaišino labai skaniu saldžiu prizą – tortu. Prieš valgant tortą, konferencijos vedėjai – debiutantai Deimantė ir Nojus – pakvietė visus bendro šokio. Šoko visi – ir mokytojai, ir svečiai, ir mokiniai. Štai tokie tie Z kartos

vaikai, turintys puikų matymą, kūrybiški, komunikabilūs, ieškantys naujovių ir nebijantys naujų iššūkių. Baigdama dėkoju LSMU gimnazijai ir jos vadovybei, gimnazijos užsienio kalbų mokytojams, svečiams, dalyviams, ypač mūsų gimnazijos direktoriui Arūnui Bučniui už jo geranoriškumą ir palaikymą, įgyvendinant gražius sumanymus. Ačiū visiems, kas mūsų svajonę pavertė tikrove!

Anglų kalbos mokytoja
Jolanta Lėgaudaitė,
dailės mokytoja
Jolita Grabliauskaitė

Penktokų prancūziškos vaišės.

EUROPOS DIENA MŪSŲ GIMNAZIJOJE

1950 m. gegužės 9 d. Prancūzijos užsienio reikalų ministras Roberas Šumanas pakvietė Prancūziją, Vokietiją ir kitas Europos šalis suvienyti savo sunkiąją pramonę – anglies ir plieno gamybą. Tai tapo Europos Sąjungos užuomazga. Vėliau kiekvieną gegužės 9-ąją pradėjome minėti tarptautinę šventę, simbolizuojančią taiką ir vienybę, – Europos dieną. Gegužės 9 dieną aktyviausia LSMU gimnazijos bendruomenės dalis rinkosi minėti Europos dieną. Ką mes nuveikėme? Ruoštis pradėjome jau anksčiau, balandžio mėnesio pabaigoje, – visų klasių seniūnai savo klasėms ištraukė Europos šalies pavadinimą, kurios tradicinius patiekalus klasė turėjo paruošti Europos dienai. Per šventę ant stalų akį traukė Italijos, Belgijos, Prancūzijos ir kitų Europos šalių patiekalai. Gaila, jog į šį „žaidimą“ neįsitraukė visos klasės, nes tikrai būtų buvę įdomu paragauti Albanijos, kuriai turėjo atstovauti III g. mokiniai, ir Vokietijos, kuriai turėjo atstovauti 8 kl. mokiniai, patiekalų, tačiau kitų šalių stalai tikrai džiugino mūsų akis bei skrandžius. Ypač norime padėkoti mūsų jauniausiems, bet aktyviausiems mokiniams – penktokams bei jų auklėtojoms

Aušrai Budrienei, Ilonai Murašovienei, Vilmai Katkauskenei, nes penktokų stalai atrodė įspūdingai, vaikų kulinariniai gebėjimai nustebino ir mokytojus, ir mokinius. Per šventę mokiniai galėjo pasitikrinti savo žinias apie Europos Sąjungą ir Europą atsakydami į Mokinių tarybos paruoštus klausimus. Nuo paprasčiausio klausimo – „Kelintais metais Lietuva įstojo į Europos Sąjungą?“ – iki sudėtingo – „Kuriame Europos mieste yra įsikūręs ilgiausia pavadinimą turintis kaimas?“ Mokiniai ištis turėjo pasukti galvas, kad laimėtų prizą. Ir žinoma... Galutinis šventinės akcijos akcentas. Kaip LSMU gimnazistai be šokių? Ilgosios pertraukos metu tie, kurie nesivaishino ir nekramtė klausimų apie Europą ir Europos Sąjungą, atsipalaidavo šokdami skambant dainoms gimnazijos koridoriuose. Smagu, kad ir mes prisidėjome prie vis populiariau Europos dienos šventimo Lietuvoje ir, tikimės, jog ši šventė mūsų gimnazijoje taps tradicija. Kitais metais pasistengsime ją sukurti įdomesnę bei įtraukti kuo daugiau mokinių.

LSMUG Mokinių taryba

DIDŽIUOJAMĖS, KAD ESAME GABŪS NE TIK MOKSLUI, BET IR SPORTUI

2018/2019 mokslo metais LSMU gimnazijai atstovavo Kauno ir Lietuvos mokyklų žaidynėse net 22 komandos!!!

Džiaugiamės gausiu mokinių dalyvavimu ir dalijamės aukščiausiais laimėjimais.

Kauno mokyklų žaidynių nugalėtojais tapo stalo teniso, badmintono, krepšinio, lengvosios atletikos, kroso estafetės komandos.

Prizines vietas laimėjo šaudymo pisto-

letu, orientacinio sporto, teniso, tinklinio, lengvosios atletikos komandos.

Gimnazijos futbolo komanda dalyvavo „Mr golas“ turnyre ir iškovojo I vietą.

Lietuvos mokyklų žaidynėse aukštus rezultatus pasiekė gimnazijos slidininkai: kalnų slidininkės užėmė I vietą; kalnų slidininkai III vietą; snieglenčininkės III vietą.

Birželio 1 d. gimnazijos vaikų krepšinio komanda Lietuvos mokyklų žaidynėse nugalėjus Panevėžio, Vilniaus

ir Telšių mokyklų komandas iškovojo pirmąją vietą.

Lengvaatlečiai dalyvavo Kauno mokyklų žaidynių varžybose.

Šiuo metu gimnazija Lietuvos mokyklų žaidynėse pagal sportinius pasiekimus yra tarp 3 stipriausių vidurinių mokyklų ir gimnazijų.

Linkime sėkmės paskutinėse sportinėse kovose.

Fizinio lavinimo mokytojai
Rasa Ciegienė ir Juozas Barkauskas

Gimnazijos krepšininkai su mokytoju Juozu Barkausku.

Mūsų gimnazijos lengvaatlečiai.

FUTBOLO TURNYRĄ 5x5 GALIME VADINTI TARPTAUTINIU

Ankstyvą gegužės 18 dienos rytą LSMU gimnazijos moksleiviai vėl rinkosi į mokyklą, tačiau ne mokytis, o pilni ryžto tapti nugalėtojais gimnazijos bendruomenės 5x5 futbolo turnyre, skirtame Direktorius taurei laimėti. Tiesa, dalį mokinių į turnyrą lydėjo ir jų tėvai, kurie taip pat neatsispyrė kvietimui suburti savo komandą ir išbandyti kojų taiklumą. Dar prieš atvykstant futbolininkams kieme jau virė veiksmas: buvo ruošiamos vaišės, nešiojamos kėdės, statomos palapinės, kuriama ugnis sriubai, o atvykę sportininkai apšilinėjo. Turnyras tradiciškai prasidėjo nuo Mažojo turnyro finalo, kurio nugalėtojais tapo 6 a klasės komanda. Nuo laimėtojų nedaug atsiliko ir kiti turnyro žadėjai: 6 c klasei atiteko garbinga II vieta, III vietos medaliai buvo užkabinti 5 b klasės komandai, na, o 5 a klasei teko tenkintis IV vie-

ta, tačiau nuoširdžiai galime pagirti puikų jų žaidimą.

Po jauniausių futbolininkų apdovanojimų pradėjome ir pagrindinį turnyrą, kuris, kaip ir tą dieną pasitaikę orai, iš tiesų buvo permainingas, tačiau teisingas, nes visos rungtynės akylai sekė teisėjas Ervinas Bojarskij. Dėkojame jam!

Svarbu paminėti, kad turnyrą galime vadinti ir tarptautiniu, nes jame, kaip ir kasmet, dalyvavo mūsų draugai iš Vilniaus tarptautinio prancūzų licejaus. Jie aršiai kovojo, tačiau pusfinalyje pralaimėjo gimnazijos abiturientams, keturis iš penkių turnyrų laimėjusiems dvyliktokams. Abiturientų komanda ir šį kartą keliavo iki pat finalo ir jame susigrūmė su jauniausiais gimnazistais – devintokais. Vis dėlto abiturientų komanda neveltui direktoriaus yra praminta turnyro „brazilais“ – po laimėto „mačo“ jų vardai penktą kartą išgraviruoti ant didžiosios taurės. Nepamirškime ir III vietos laimėtojų – III g. klasės komandos, kuri aukso medaliais puošėsi prieš porą metų, o jiems vos keliais įvarčiais nusileido aštuntų klasių „Raudonieji vėliniai“.

Čempionų komandos narys Povilas Čičinauskas buvo pripažintas vienu

geriausiu didžiojo finalo žaidėju, šį titulą taip pat gavo ir antrąją vietą užėmusios komandos žaidėjas Rapolas Diržinauskas. Trečiuoju geriausiu žaidėju buvo pripažintas 8 a klasės mokinys Nojus Ivanauskas.

Viso turnyro metu žaidėjai ir jų palaikymo komandos galėjo vaišintis saldumynais, tačiau renginio „vinimi“ tapo ant laužo išvirta sriuba, kurios kai kurie laukė net labiau nei apdovanojimų. Už paruoštas vaišes dėkojame mokytojoms Ilonai, Aušrai bei sveikatos specialistei Jurgitai bei gimnazijos mokinių tėvams, kurie mus tradiciškai vaišina savo skrudėlynu, Diana ir Darijui Skaudickams bei sriubos virimo asui – Kastyčiui Bušauskui. O kaip galime pamiršti ir pagrindinius organizatorius? Dėkojame kūno kultūros mokytojams Rasai ir Juozui, be kurių negalime įsivaizduoti nė vienos sporto fiestos, neformaliojo švietimo skyriaus vedėjai Sandrai ir jos pagalbininkams – Mokinių tarybos nariams. Dėkojame ir visiems atėjusiems, kurie įsijungia į gimnazijos bendruomenės gyvenimą ir palaiko jos tradicijas.

Dėkojame, jog esate su mumis!

LSMUG MT narė, III g. B kl. mokinė
Rūta Cyrolytė

Jei vaikystėje paragausi Kastyčio Bušausko sriubos...

...tikrai tapsi futbolo čempionu.

ŠIAIS METAIS GRĮŽOME SU TRENKSMU – „GARSO INJEKCIJA“

Sceną užvaldė energingieji Kašpirovskiai.

Ar prisimenate praėjusius metus, kai kvietėme Jus pasitikti vasarą su Linu Adomaičiu LSMUG muzikos festivalyje-konkurse, kuriame pasirodė ne tik mūsų gimnazijos mokiniai, bet ir mokiniai iš kitų Lietuvos mokyklų? Šiais metais grįžome su trenksmu ir nusprendėme, jog kviesime mokinius dalyvauti festivalyje-konkurse, kurį balsų dauguma nusprendėme pavadinti „Garso injekcija“. Tikimės, jog šis jau antrus metus pavasarį vykstantis festivalis taps gražia LSMUG tradicija, kuri metams bėgant sulauks vis daugiau dėmesio bei plėsis.

Nesu įsitikinusi kas, ar mokinių ir jaunimo noras parodyti save ir savo talentus scenoje, mūsų draugų „Lapės records“ pažadėta dovana I-osios vietos nugalėtojams – 1 dainos įrašas profesionalioje įrašų studijoje, ar tai, jog 2 komisijos kėdės užėmė bei savo koncertą padovanoti pažadėjo visų pamėgta grupė „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“, tačiau į festivalį-konkursą užsiregistravo net 9 gyvo garso grupės ir 2 vokalistės. Šiais metais svečių iš kitų Lietuvos miestų nesulaukėme, tačiau LSMU Vetrinarijos akademijos Žalčio salėje susibūrė daugelio didžiausių Kauno mokyklų mokiniai.

Tikriausiai nieko nenustebinsiu sakydama, jog tikrai puikiai praleidome laiką, tačiau tikrai nustebejome išgirde, kiek savo kūrybos dainų išgirdome. Jaunųjų atlikėjų talentais negalėjo atsistebėti ir festivalio komisija, kurią sudarė lietuvių muzikos ir kino prodiuseris, dainų tekstų, spektaklių ir filmų scenarijų autorius bei režisierius Dalius Pletniovas, Dangiras Petraitis – grupės „Leavs“ vokalistas bei „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“ grupės nariai Martynas ir Laurynas. Komisijos nariai negalėjo pagiriamųjų žodžių, tačiau po kai kurių pasisakymų iš dalyvių veidų dingdavo šypsena, bet tai trukdavo neilgai.

Jau minėjau, jog festivalyje dalyvavo ir kitų Kauno mokyklų mokiniai, todėl simboliška, jog festivalio nugalėtojais komisija paskelbė grupę „Vivid Dream“. Ją sudarė Kauno Jono Jablonskio gimnazijos mokinė Aistė Baltušytė (vokalas), Kauno Aleksandro Puškino gimnazijos mokinė Katryna Putytė (būgnai), LSMU gimnazijos mokinė Ieva Raubytė (klavišiniai) ir KTU gimnazijos mokinys Martynas Anikanovas (elektrinė gita-

„Jaunųjų atlikėjų talentais negalėjo atsistebėti festivalio komisija, kuri negalėjo pagiriamųjų žodžių“.

ra). Šiai grupei buvo įteikti ne vien festivalio prizai, bet ir jau minėta dovana – dainos įrašas profesionalioje studijoje.

II vieta atiteko jauniausiems festivalio dalyviams, kurių dauguma buvo 7-8 klasių mokiniai – Vaižganto progimnazijos instrumentinė grupė, o III vieta džiaugėsi daugeliui mūsų pažįstama Vytautė Tamutytė. Išdalijome dar ne vieną nominaciją, bet, žinoma, labai džiaugiamės nominacijomis, kuriomis nepriklausoma komisija įvertino LSMU gimnazijos mokinius. Viena iš jų, nominacija „Metų proveržis“, atiteko I g. A kl. mokiniai Kamilei Biliūtei už savo kūrybos atliekamas dainas. Dar 2 nominacijos atiteko LSMU gimnazijos grupei „My insanity“. Pirmoji – nominacija „Geriausia grupė“, o antroji, kurią įsteigė patys komisijos nariai, „Geriausios savos kūrybos dainos nominacija“.

Charizmatiškieji Grėtė ir Aurimas renginio pabaigoje kreipėsi į susirinkusius: „Dar kartą dėkojame visiems, kurie prisidėjo prie šio festivalio organizavimo ir įgyvendinimo, visoms grupėms, kurios išdrįso tapti festivalio dalimi, jūs jau esate laimėtojai, nes turite muziką, kuri jus visus jungia ir, žinoma, visiems, kurie šiandien tapote šio festivalio žiūrovais. Tariame ačiū ir turime jums ilgai laukta apdovanojimą – grupės „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“ koncertą!“ Na, o toliau kalbų ir žodžių nebereikėjo, nes sceną užvaldė energingieji Kašpirovskiai, kurių dainos privertė šokti tiek mokinius, tiek mokytojus!

Ačiū! Už energiją! Visiems! O ypač dalyviams, visada padedantiems LSMUG Mokinių tarybos nariams, Kašpirovskiams bei Giedrei, Mantvydui, Tomui ir Domantui. Manau, kad buvome puiki komanda! Sėkmės organizuojant festivalį kitais metais! Daug garso!

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja Sandra Gaučiūtė

PASKUTINIS SKAMBUTIS

JŪS, MIELIEJI MŪSŲ ABITURIENTAI, ESATE JAU BRANDŽIOS ASMENYBĖS

Atrodo, dar pernai, rugsėjo 1 d., Ašmadienį, didžiulis būrys mokinių, jų tėvų, mokytojų susirinko prie naujai atidarytos LSMU gimnazijos. Tikriausiai kiekvienas turėjome savo nuogastavimų: vaikų veidus kaustė rūpestis dėl būsimų klasės draugų, ar pavyks greitai susidraugauti, juk su buvusiais klasės draugais jau buvo susiformavęs artimas ryšys, tėvų – nerimas, ar nebuvo klaida pasirinkti tik ką įsteigtą mokyklą, ar ji pateisins vaikų ir tėvų lūkesčius, mokytojų – ar pavyks susiburti į darnų kolektyvą ir įgyvendinti vadovybės keliamus uždavinius. Deja, praėjo šešeri metai. Ir nuogastavimai, kurie truputį temdė veidus pirmąją rugsėjo dieną, tirpo kas dieną kaip sniegas pavasarį. Vaikai džiaugėsi susiradę naujų draugų, draugiškai susigyvenę, kūrė bendrus projektus. Tėvų nerimastis nyko matant mokytojų pasišventimą, reiklumą. Ypač esame dėkingi gimnazijos administracijai už tvoros

Abiturientų mamos Rimantė Juodenienė ir Vaida Jonaitienė.

bendruomenės sukūrimą, už mokinių ir mokytojų įtraukimą į bendrus projektus, sporto varžybas. Mano asmeninė nuostaba buvo ta, kad devintoje klasėje, į mokyklą atė-

jus darbuotis tautinių šokių vadovui, 15–16 metų vaikinai, niekada nešokę tautinių šokių, buvo suburti į šaunų kolektyvą ir jame šoko iki šiolei. O kokie nuostabūs „Chorų karai“, ka-

lėdiniai miuziklai, į kuriuos įdėta ne tik daug mokytojų ir mokinių darbo, bet ir širdies. Visa tai taip tikra, taip prasminga.

Ko gero, mums, tėvams, viską vainikavo mūsų vaikų šimtadienio spektaklis. Net ir dabar, jį prisiminus, nubėga šiurpuliukas kūnu ir kaupiasi ašaros – toks gilus, taip išjaustas, iki kiekvienos detalės apgalvotas, su nenusakoma energija išspinduliuotas. Svarbiausia – masiš-

kumas: kiekvienas jame turėjo savo vaidmenį, kiekvienas buvo reikalingas ir svarbus. Tai didžiulės brandos požymis, kurį įgauna tvariame kolektyve, saugioje visuomeninėje ir asmeninėje aplinkoje susiformavusi asmenybė.

Taip, Jūs, mielieji mūsų abiturientai, esate jau brandžios asmenybės. Didžiojo jumis kaip tėvai ir tikimės, kad Jumis didžiojo ir jus išugdę pedagogai. Jau greit pasklisite po pasaulį... Linkime Jums neprarasti tautiškumo, kurį taip nuoširdžiai

puoselėjo gimnazijos vadovybė. Sparnus jau užsiauginote, linkime jais plasniti tolyn savo iškeltų tikslų link, nesibaiminant iššūkių, nes už jų slypi galimybės.

Rimantė Juodenienė, IV g. A

Šios mokyklos bendruomenės dalimi esame nuo mokyklos įkūrimo. Pasitikėjome mokyklos siekiais ir džiaugiamės tuo. Mokykla siekė padėti mūsų vaikams išsiugdyti gebėjimus įveikti šiuolaikinės visuomenės iššūkius, spręsti problemas. Ši abiturientų laida yra savarankiški ir kūrybiški, jautrūs kitoms kultūroms, moka iškelti svarbius klausimus ir ieškoti atsakymų į juos. Mokykla leido realizuoti save ne tik mokslo ar žinių ribose. Per šiuos visus metus mokykloje vaikai įgijo pasitikėjimo bei dėmesio kitai nuomonei. Linkiu mūsų vaikams paties svarbiausio – priimti teisingus sprendimus ir jokios baimės.

Vaida Jonaitienė, IV g. B

LSMU GIMNAZIJOS V LAIDOS PASKUTINIS SKAMBUTIS

Kad ir kaip būtų keista, tikriausiai labiau jaudinausi prieš IV laidos paskutinį skambutį, o ne prieš savo. Vis negalėjau patikėti, jog kitais metais mano srautas, mano laida turės atsisveikinti su Gimnazija. Ką gi, praėjo metai ir atrodo, jog dauguma apsirato su nesustabdomai artėjančiu mokyklos baigimu. Tačiau prieš visų taip laukiamą atestatų įteikimą reikia prisiminti ir išties sentimentalią Paskutiniojo skambučio šventę, kurios prasmę kiekvienas supranta skirtingai. Aš nuo mažens tikėjau, kad po paskutinio skambučio abiturientas oficialiai palieka mokyklą ir jam daugiau niekada nebegalios į pamoką ar į pertrauką kviečiantis skambutis. Manau, jog nesuklydau

taip mąstydamą, tačiau šiandien suvokimas, aišku, pasikeitęs. Dabar aš suprantu šią šventę kaip kvietimą į pamoką, gyvenimo pamoką, iš kurios skambučio į pertrauką jau nebus.

Todėl nemeluosiu, jog baugu palikti saugų mokinio gyvenimą, tačiau ir neapsakomai įdomu, nes niekas nežino, kas laukia už mokyklos durų.

Urtė Lukoševičiūtė, IV g. C

Būsimieji abiturientai.

Šventės akimirkos.

Sveikina penktokai.